

БЪЛГАРСКИ

2011 11

Вестник на
българите в Унгария

A magyarországi
bolgárok kétnyelvű
havi lapja
www.bolgarok.hu

За седми път в Сегед • Общуване с другостта • Биляна танцува
• България има нов президент • „Зебра” в Мерлин

ВЕСТНИКЪТ НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ BOLGAR HIREK

За седми път

За седми пореден път в Сегед се провеждат Дните на българската култура в рамките на Есенния фестивал в града – тази година от 17 до 21 октомври.

Седмицата беше открита с една изключително интересна изложба. Пред сегедска публика беше представена част от творбите от конкурса за карикатура Евросапиенс на габровския Дом на хумора и сатирата. Тази прекрасна изложба бе организирана от българските самоуправления в Кечкемет и Сегед в рамките на регионалното сътрудничество. На откриването студенти от специалността българска филология прочетоха габровски

вицове, както и няколко от едноминутките на Станислав Стратиев. Вторият ден от фестивала – както вече става традиция – беше на оркестър „Право“. След невероятния концерт гостите танцуваха до полунощ. Даниел Майтени, ръководител на танцов състав „Балкан“ от Бекешчаба, научи присъстващите на някои нови стъпки от български танци.

Третия ден бе посветен на юбиларите – 20 години списание „Хемус“ и 15 години Малко театро, на които беше посветена една литературна вечер. В първата част Моника Фаркаш Барати разговаря с главния редактор на списанието

Светла Кьосева, а във втората част Малко театро представи композицията „Думи, образи, мисли“ по текстове на съвременни български писатели. Творбите четоха Габриела Хаджикостова и Йозеф Тот с музикалния акомпанимент на Давид Ередич. Текстове на Йордан Радичков, Станислав Стратиев, Иван Кулеков баха посрещнати възторжено от публиката. Вечерта завърши с наздравица с шампанско, добро настроение и приятни разговори.

В четвъртък фестивалът продължи с една нова изложба. Ласло Мод, преподавател в катедрата по еднोगрафия, е събрал много интересни

материали за българските градинари в областта Чонград. Изложбата представя заселването, житейския път на българските градинари в Чонград и тяхното влияние върху унгарското стопанство, изследва процеса на интернетически връзки, които са благоприятствали за бързото възприемане и разпространение на технологията на българското градинарство. На откриването на изложбата гостите имаха възможност да опитат български ястия, основните продукти за които са произведени от българските градинари в Сегвар и Сентеш.

Седмата седмица на българската култура в Сегед завърши с филмова прожекция. В петък бе показан филма на Адела Пеева „Чия е тази песен?“, получил множество награди. Програмата бе следена с внимание от медиите. Сегедското студио на Унгарското радио излъчи репортаж за откриването. Организаторите на фестивала бяха гости на програмата „Кьорут“ (Булевард) на Сегедската градска телевизия, а в магазинното предаване Рондо на Унгарската телевизия на 3 ноември бе излъчен кратък репортаж.

Моника Фаркаш Барати

7. Szegedi Bolgár Kulturális Napok

Szegeden, 2011. október 17. és 21. között a 16. Őszi Kulturális Fesztivál égisze alatt immár hetedik alkalommal kerültek megrendezésre a Szegedi Bolgár Kulturális Napok.

A programsorozat nyitórendezvénye egy rendkívül izgalmas kiállítás volt. A gaborvói Humor és Szatíra Háza 2009-es Eurosapiens című karikatúra-pályázatának egy része került Szegeden bemutatásra. A nagyszerű kiállítást a Szegedi és Kecskeméti Bolgár Kisebbségi Önkormányzat közösen rendezte regionális együttműködésük keretében. A megnyitón az egyetem bolgár szakos hallgatói olvastak fel gabrovói vicceket, illetve néhány művet Sztratiev egyperceséből.

A fesztivál második napján, már hagyományos módon a Pravo együttes lépett fel. A fergeteges koncertet éjfélig tartó bolgár táncbár követte. A bolgár táncokat Majtényi Dániel, a békéscsabai Balkán táncegyüttes vezetője tanította a lelkes közönségnek.

A harmadik nap az ünneplés volt. A Haemus 20. és a Malko Teatro 15. évfordulójáról egy közös irodalmi est keretében emlékeztünk meg. Azt est első részében a Haemus folyóirat főszerkesztőjével, Szvetla Kjoszevával beszélgettünk, a program második felében pedig Szavak, képek, gondolatok címmel a Malko Teatro készített egy összeállítást kortárs bolgár szerzők írásából. A műveket

Hadzsikosztova Gabriella és Tóth József adták elő, hangszereken kísért Eredics Dávid. Csütörtökön a fesztivál egy újabb kiállítással folytatódott. Ezúttal Mód László, a Néprajz Tanszék oktatója állított össze egy izgalmas kiállítást *Bolgárkertészek Csongrád megyében* címmel. A kiállítás bemutatja a csongrád megyei bolgár kertészek megtelepedését, életútjukat, illetve hatásukat a magyar lakosság gazdálkodására, illetve hogyan bontakoztak ki azok az interetnikus kapcsolatok, amelyek elősegítették a bolgárrendszerű kertészeti technológiák gyors átvételét és elterjedését. A kiállításmegnyitó alkalmával az érdeklődőknek lehetőségük nyílt olyan bolgár ételeket megkóstolni,

amelyeknek az alapanyagát szegvári illetve szentesi bolgár származású kertészek termelték. A 7. Szegedi Bolgár Kulturális Napok zárórendezvénye egy filmvetítés volt. Pénteken került levetítésre Adela Pееva bolgár rendezőnő számos díjat elnyert *Kié ez a dal?* című alkotása.

A programsorozatot a média részéről is nagy érdeklődés kísérte. A megnyitóról riportot készített a Magyar Rádió szegedi stúdiója. A fesztivál főszervezői a Szegedi Városi TV Körút című közéleti magazinjának vendégei voltak, illetve a programról a Magyar Televízió és készített egy rövid összeállítást, mely a Rondó november 3-i adásában volt látható.

Farkas Baráthi Mónika

"Балканите"

Фотоизложбата „Минало и настояще на Балканите“, организирана от Културно дружество „Гласът на Балкана“, бе открита на 27 октомври до 2 ноември в аулата на Унгарския институт за култура. Повече от 500 фотографии бяха журирани от петчленното жури, съставено от професионални фотографии и представители на „Гласът на Балкана“. „Сред тях имаше фотографии с разнообразна тематика: портрети, пейзажи, снимки на сгради, репортажни снимки“ – сподели членът на журито Силард Чима за „Български вести“. Наградите бяха присъдени за фотографска визия – една главна и няколко тематични.

Múlt és jövő a Balkánon

A Múlt és jövő a Balkánon című fotókiállítás a Balkán Hangja Kulturális Egyesület szervezésében október 27-e és november 2-a között volt megtekinthető a Magyar Művelődési Intézet aulájában. Több mint 500 fényképet bíralt el az öttagú zsűri, amely hivatásos fotósokból és a Balkán Hangja Egyesület képviselőiből állt. A fotókiállításon nem csak a nyertes képek voltak megtekinthetők, hanem egy széles paletta a balkáni országokból érkező különböző műfajú képekből is. A Balkán Hangja felhívására az ország minden részéről érkeztek fotók a pályázatra.

Общуване с другостта

Будапеща, 21 октомври 2011

Юбилейната година за списание „Хемус“ приключи с конференцията „Общуване с другостта. 20 години списание „Хемус“, която се състоя на 21 октомври в Будапещенския университет „Йотвьош Лоранд“ (ЕЛТЕ). Форумът бе открит от академик Ньомаркаи, който изтъкна важността на културните издания в наше време и обърна вниманието на двуезичността на „Хемус“, която му отдели особено място сред тях. Конференцията протече в три заседания. Първото бе посветено на списанието с доклади на Пенка Ватова от Института по литература при БАН (Преодоляване на границите: списание „Хемус“ на 20г.) и Светла Кьосева, главен редактор („Хемус“ – средище на културни проекти). Райна Симеонова, библиотекар, разказа за своята работа по съставяне на библиографията на списанието, а Венета Янкова, лектор по български език и култура в Дебреценския университет, представи част от свое проучване за културната памет на българите в Унгария, опряно

на разговори и интервюта. Във втората част свои доклади изнесоха Елвира Катун, преподавател в ЕЛТЕ, (Форумите на идентичността при българите в Унгария), Моника Фаркаш-Барати от Сегедския университет, Кристина Менхарт от Института по езикознание при Унгарската академия на науките другос Ася Събева, и Беата Бебревски.

След обедната почивка доклади изнесоха: Росица Пенкова от Департамента за квалификация на учители при СУ „Св. Климент Охридски“ Мария Дудаш, Марияна Няголова от Търновския университет, Юлиана Пандур, и Наталия Няголова, лектор по български език в ЕЛТЕ (Българско-унгарски киносрещи).

Темите на докладите засегнаха широк спектър от въпроси, свързани с изучаването на езика, преподаването на български език и култура, въпросите за идентичността и нейните проявления, както и българо-унгарските връзки. Те поднесоха един вариант на гледането на България откъм Унгария, на българското през унгарски поглед. Правейки аналогия с унгарски реалии, се опитаха да приближат до унгарския изследовател, читател, зрител българските ценности.

Докладите дадоха ценен ориентир за търсенията на унгарските българисти и българските изследователи

Билиана танцува

И тази година в Карцаг бе организирана, превърналата се вече в традиционна, Българо-унгарска гала вечер.

Гост на вечерта беше танцов състав „Мераклии“ при читалище „Пробуда 1914“ в Ивайловград. Близо дваестина млади танцьори, музиканти и певци пристигнаха в Карцаг заедно с художествения ръководител Васко Димитров. Залата на културния дом, се изпълни до пръсване. Гостите не претърпяха разочарование, програмата започна импозантно: след българския и унгарския химн на два езика прозвуча стихотворение на Димчо Дебелянов. Патронът на вечерта Ласло Добош, кмет на Карцаг, поздрави гостите и изтъкна: танцов състав „Билиана“ е един от главните фактори, за културното многообразие на града. Илдико Панти, общински съветник, обърна внимание на огромния труд, който танцов съ-

став „Билиана“ и неговият художествен ръководител са вложили, за да придобият известност в страната и да намерят приятели, да привлекат

чуждестранни изпълнители в града. Концертът започна с изпълнение на „Билиана“. Стратегията на състава е да обхване колкото може повече поколения и да си създаде все по-характерен профил. Голям успех имаха изпълнените добруджански, тракийски и варненски танци на „Билиана“, а публиката останала въодушевена и прие с огромна радост и следващите изпълнители представиха се Смесиеният хор на Реформатската гимназия в Карцаг и Надкун, Средното медицинско училище с общешитие, танцовите трупи „Панглика“, „Бокрета“ и „Иринго“ при Младежкия културен център „Дерине“, от Буча пристигна камерният танцов състав „Арваланхай“, както и неотдавна създадения

Карцагски кръг „Шитера“. Танцов състав „Мераклии“ започна жизнерадостната си програма с варненско хоро и през цялото време предиз-

викваше у публиката бурни аплодисменти с разгорещените си танци. В паузите между хората слушахме народни песни от различни региони на България. В края на програмата, като апотеоз на изминалите почти три часа, на сцената излязоха едновременно съставите за български танци от Карцаг и от България: танцьорите на „Билиана“ и „Мераклии“, застанали под българското и унгарското знаме, изказаха преклонението си пред България с една народна песен. След кратка почивка започна танцова вечер, в която се включи и публиката, която тропаше български танци чак до зори.

Янош Келе
Член на танцов състав „Билиана“

Biljana táncol

Újra megrendezésre került a lassan hagyományosnak számító Bolgár-Magyar Művészeti Gála, Karcagon. A gála idei vendége az ivailovgrádi „Ébredés 1914“ Művelődési Központ és Könyvtár Meraklii Néptáncgyűjtése volt. Vaszko Dimov művészeti vezetővel együtt másfél tucatnyi táncos, zenész és énekes fiatal érkezett Karcagra. A Művelődési Központ széksorai csordultig megteltek. A gála impozáns ke-retek között vette kezdetét: a bolgár és a magyar himnusz dallamai után Dimcso Debeljanov *Elfojtott zokogás* című verse hangzott el bolgárul és magyarul. Az est fővédnöke, Dobos László, Karcag polgármestere beszédében kiemelte:

a város kulturális sokszínűségének egyik legfontosabb szereplője a Biljana tánc-együttes. A Biljana által előadott dob-rudzsai, trák, és várnai táncok hatalmas közönségsikert arattak: a nézősereg az egész este során nagyon lelkes maradt, és hatalmas szeretettel fogadta az egymást rendületlenül követő fellépőket. A Meraklii Néptáncgyűjtés táncosai várnai koreográfiák bemutatásával kezdték lendületes műsorukat, majd a későbbiekben még többször álmélkodás és ütemes tapsra készítették a közönséget forró hangulatú táncaikkal. A blokkokat elválasztó szünetekben pedig a tánccsoport zenész és énekes tagjainak előadásában hallhattunk népdalo-

kat Bulgária különböző tájegységeiből. A műsor végén, az elmúlt csaknem három óra betetőzéséként egyszerre állt színpadra a bolgár néptáncok karcagi és anyaországi képviselő-együttese: a Biljana és a Meraklii együttesek táncosai együtt, a magyar és a bolgár zászló alatt állva egy népdallal tisztelegtek Bulgária gyönyörűsége előtt. Egy kis pihenő után az est főszereplői varázslatos hangulatú bolgár táncjátékot varázsoltak a színpadra, melybe természetesen a kitaró közönséget is bevonták – igen népes társaság ropta a szebbnél szebb táncokat egészen hajnalig.

Kele János
a Biljana tánccsoport tagja

Haemus konferencia

A Haemus folyóirat jubileumi éve a 20 éves a Haemus folyóirat című konferenciával zárult, melyet október 21-én tartottak a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetemen. A fórumot Nyomárkay professzor nyitotta meg, aki kiemelte a kulturális kiadványok fontosságát és a Haemus kétnyelvűségére helyezte a hangsúlyt. A konferencia három részből állt. Az első részt a kiadványnak szentelték, melyet Penka Vátova, a Bolgár Tudományos Akadémia Irodalmi Intézetének a munkatársa az előadása nyitott, majd pedig Kjoszeva Szvetlát, a kiadvány főszerkesztőjét hallhattuk. Szimeonova Rajna könyvtáros mesélt

a kiadvány bibliográfiájának szerkesztéséről és Veneta Jankova, a Debreceni egyetem bolgár nyelv és kultúra lektora bemutatta a magyarországi bolgárok kulturális emlékeiről írt tanulmányának egy részét. A második részben Katus Elvira, Baráti-Farkas Mónika. Menyhárt Krisztina, Szabeva Aszja és Bebrevszky Beáta értekezését hallhattuk. Az ebédszünet után előadásokat tartottak: Rosica Penkova, Dudás Mária; Marijana Njagolova, a tirnovói egyetemről; Pandur Júlia, az ELTE és a Debreceni egyetem volt tanára és Natalia Njagolova, az ELTE bolgár lektora.

Среща на млади доброволци в Горна Оряховица

В един летен ден в края на юни в училището пристигна вестта, че има възможност да кандидатстваме за международна среща на доброволци в България, която ще продължи 12 дни. Избраните сред многобройните кандидати щастливци се събрахме в Кметството, където трябваше да представим себе си и плановите си. Бяхме избрани седем души, към нас се присъедини и един ръководител.

Получихме подробните указания и се заехме да разработим проектите си. Докато се усетим и се оказахме в чаканията на летище „Ференц Лист“ в очакване да се регистрираме за полета. Бяхме развълнувани, тъй като ни очакваше един съвсем различен свят. Мнозина бяхме работили вече като доброволци, но ни трябваше време, за да се оформим като колективи да реагираме като един човек. Още

докато седяхме в автобуса, хора от различни страни, изпитахме усещането, че се заформя нещо хубаво и ведро. Пред нас стояха момчета от Испания и още при първите разговори стана ясно, че са много мили и симпатични. Сякаш те и шведите ни харесаха най-много в началото, ала само за няколко дни кръгът се разшири и с други. Първите дни бяха посветени на по-доброто опознаване между нациите и успяхме наистина да оформим страхотен тим. Взехме участие в креативни игри, заедно прекарвахме и малкото ни останало свободно време. После се концентрирахме върху първоначалната си задача и създадохме програма, която се състоеше от испански, български, полски, шведски, унгарски игри и песни. Общата работа не ни затрудни, макар да имаше дни, в които имаше чувството че репетираме нещо за стотен път,

ала нищо – заслужаваше си. Най-напред представихме програмата си пред хора с увреждания и имаше толкова голям успех, че и на следващия ден танцувахме, пяхме и играхме с тях. Бяха толкова мили с нас, от очите им струеше детинска радост. Второто ни представление, във Варна, което беше пред деца, също мина с голям успех. Това ни подтикна да продължим онова, което бяхме започнали в България. Отначало темата се стори малко странна на останалите, но ние толкова въодушевено искахме да помогнем, а и въодушевлението ни все повече нарастваше. Плануваме и ние да подадем европейски конкурс, за да може и в Унгария да се обърне по-голямо внимание на хората с увреждания, за които за съжаление мнозина мислят, че са по-различни, а не такива, каквито са. Те също са напълно нормални хора, но се нуждаят от повече внимание. Възможно е, мнозина да се отнасят скептично към тези неща: да помагаме на хора, които не познаваме, не са ни приятели, близки, но ние бихме насърчили всеки да го стори. Често пъти тези хора са много по-благорадни, много по-добри и с по-чисти чувства се наслаждават на малките радости в живота от нас. Заслужава си да поработим за една тяхна усмивка, която е и наша!

Жофия Гергей и Бенце Геленчер

Почина маестро Асен Мутафчиев

Асен Мутафчиев бе едно от водещите имена в българския фолклор. Той бе диригент, композитор, хореограф, автор на учебни помагала и учебници, дългогодишен главен художествен ръководител на ансамблите „Мадара“ и „Звънче“. Асен Мутафчиев е почетен гражданин на Шумен, досегашен председател на НЧ „Тодор Петков“ и председател на областния читалищен съвет. Маестрото е и Лауреат на наши и международни фестивали и конкурси, носител на много златни медали, на орден „Св. Св. Кирил и Методий“ I-ва степен, на Вимпела на Министерството на Културата и на почетния знак на Шумен. През 1994 г. бе удостоен с най-високото отличие на Съюза на музикалните и танцови дейци в България „Златна лира“. Удостоен със специални Диплома и Медал в знак на световна признателност.

за изключителни заслуги, като музикант-педагог, композитор и диригент, номиниран и включен в световната енциклопедия „2000-Бележити музиканти на XX век“ - издание на Международния биографичен център в Кеймбридж - Англия. През 2010 г. маестро Мутафчиев получи „Световен Оскар за фолклор“ на международната асоциация на фолклорните федерации.

Ifjúsági önkéntesek találkozója Gorna Oryahovicaban

Egy június végi napon kaptuk a hírt az iskolánkban, hogy júliusban egy önkéntességről szóló nemzetközi találkozóra lehet jelentkezni Bulgáriába, mely 12 napig fog tartani. A sok jelentkező közül kisorsolt szerencsések a Polgármesteri Hivatalban mutathatták be magukat, és terveiket, majd közülük lettünk mi heten kiválasztva, akikhez társult még kísérőnek egy öregdiákunk is. Megkaptuk a részletes leírást, és nekiálltunk a projekt munkáknak. Mire fölkapunk a fejünket, már is a Liszt Ferenc reptér várótermében találtuk magunkat csekkolásra várva. Izgatottak voltunk, hiszen egy egészen

más világ várt ránk. Sokan segítünk már, de a friss csapatunknak kellett az idő, hogy egy emberként mozogjunk. Már ahogy a buszon ücsörögtünk, a sok nemzet együtt, éreztük, hogy valami kellemes és barátságos dolog van kialakulófélben. A spanyol fiúk ültek előttünk és már az első beszélgetések során kiderült, hogy nagyon kedvesek és szeretetteljes emberek. Talán ők és a svédek álltak legközelebb először szívünkhöz, de pár nap alatt ez a kör sokkal több emberrel bővült. Az első pár napunk arról szólt, hogy jobban megismerjük a nemzetek egymást és sikerült is egy igazán klassz

csapatát kovácsolódnunk. Mindenféle építő jellegű játékban vettünk részt és persze azt a kevés szabadidőnket is együtt töltöttük. Majd arra koncentráltunk, amiért valóban jöttünk, s összeállítottunk egy egészen szórakoztató spanyol, bolgár, lengyel, svéd, magyar játékokból és énekekből álló előadást. A közös munka nem ment nehezen, bár néha egy-egy napon úgy éreztük, hogy már századszor próbáljuk el, de nagyon megérté. Először a helyi speciális igényű emberek csoportjának adtuk elő, aminek olyan nagy sikere volt, hogy a következő nap is velük táncoltunk, énekeltünk, játszottunk. Olyan ara-

nyosan bántak velünk és olyan gyermeki öröm csillogott a szemükben, és ez a második előadáson, Várnában sem volt másként, ahol gyerekeknek adtuk elő a műsort. Mindez arra buzdított minket, hogy folytassuk azt, amit itt Bulgáriában elkezdtünk. Először mindenkinek kicsit furcsának tűnt a téma, de nagyon lelkesen akartunk segíteni és ez a lelkesedés csak tovább fokozódott. Tervezzük, hogy mi is beadunk egy Európai Unió pályázatát, hogy itt Magyarországon is nagyobb figyelmet kapjanak a speciális igényű emberek, akikről sajnos sokan mást hisznek, mint akik valójá-

ban. Ők is teljesen normális emberek, csak több törődést igényelnek. Lehet, hogy sokan szkeptikusan állnak ehhez a dologhoz, ahhoz, hogy segítsenek olyan embereken, akiket nem ismernek, nem a barátaik, szeretteik, de mi buzdítunk mindenkit, hogy sokszor ezek az emberek sokkal hálásabbak, sokkal jobban és tisztábban látják az élet apró örömeit, mint mi, megéri mosolyt csalni az arcukra, s ezáltal a sajátunkra is!

Gergely Zsófia és Gelencsér Bence

Elhunyt Aszen Mutaфcsiev mester

Aszen Mutaфcsiev egyike volt a bolgár folklór vezető egyéniségeinek. Dolgozott, mint karmester, zeneszerző, koreográfus, tankönyvek és segédkönyvek írója, illetve hosszú ideig volt a Madara és a Zvance együttes művészeti vezetője. A mester sok nemzetközi fesztivál és versenye díjnyertese, több aranyérem és a Szent Kirill és Szent Metód érdemrend I. fokozatának tulajdonosa. 1994-ben megkapta az Arany lírát, a Bolgár zene- és táncszövetségének legmagasabb kitüntetését. 2010-ben Mutaфcsiev mester folklór Oscar-díjat kapott a Folklórszövetség Nemzetközi Szövetségétől.

БУРЕ стана член на АБУЧ

Българското училище за роден език стана член на Асоциацията на българските училища в чужбина. По този повод то получи поздравителен адрес от председателя на Асоциацията д-р Боян Кулов. В него се казва: „С удоволствие Ви уведомявам, че Управителният съвет единодушно гласува за приемането на Българското училище за роден език в Будапеща за член на Асоциацията на българските училища в чужбина. Уверени сме, че Вашите усилия и авторитет ще допринесат за развитието на българското образование, както и за съхраняването и разпространението на българската писменост и култура в България и по света. От името на членовете на Управителния съвет на Асоциацията Ви поздравявам с добре дошли в нашите редици.” Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ) е доброволно, независимо, неправителствено и неполитическо сдружение със седалище в София. Асоциацията подпомага дейността на българските училища и образователни центрове извън България и популяризира българския език и култура. Основни цели на Асоциацията:

- Популяриране на българския език и култура в чужбина
- Обединяване на българските училища по света
- Популяризиране на дейността на българските образователни и културни центрове
- Отстояване правата на училищата пред българската държава
- Промяна на българското законодателство за официално признаване на училищата в чужбина
- Взаимопомощ между училищата и обмяна на опит
- Финансова и материална подкрепа от страна на българската

държава
•Изработване на специализирани програми и методики за обучение по български език в чужбина

Új tagság

A Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola tagja lett a Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesületének. Ebből az alkalomból az iskola üdvözlő levelet kapott dr. Bojan Kulovtól, az Egyesület elnökétől, amelyben ez áll: „Örömmel értesítjük Önöket, hogy a vezetőség egyhangú határozatot hozott a budapesti Bolgár

Nyelvoktató Kisebbségi Iskolának a Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesületébe történő felvételéről. Meggyőződésünk, hogy az Önök erőfeszítései és tekintélye hozzá fognak járulni a bolgár oktatás fejlesztéséhez, valamint a bolgár írásbeliség és kultúra terjesztéséhez Európában és a világon. Az Egyesület vezetőségének tagjai nevében köszöntöm Önöket sorainkban.” A Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesülete önkéntes, független, civil és politikamentes egyesület szófiai székhellyel. Az Egyesület a Bulgária határain túl működő bolgár iskolák és oktatási központok munkáját segíti, és népszerűsíti a bolgár nyelvet és kultúrát. Az Egyesület alapvető céljai:

- A bolgár nyelv és kultúra népszerűsítése külföldön
- A világ különböző pontjain működő bolgár iskolák egyesítése
- A bolgár iskolák és oktatási központok tevékenységének népszerűsítése
- Az iskolák jogainak érvényesítése a bolgár állammal szemben
- A bolgár jog megváltoztatása a határon túli iskolák hivatalos elismerése érdekében
- Kölcsönös segítségnyújtás az iskolák között és tapasztalatcseré
- Anyagi támogatás a bolgár állam részéről
- Speciális programok és metodikák kidolgozása a külföldön történő bolgárnyelv-tanításra

Едно българско стихотворение

Българско стихотворение бе изписано на стената на поезията в Лайден със средствата на българри, живеещи в чужбина, Холандия.Ето стихотворението, което може да се прочете на стената на една от къщите в родния град на Рембранд:

Дъждът
езерото
и вятърът
сънуваха красотата
на един заспал лебед.
Шумоляха перата му.
Скрил глава
той пътуваше
и сънуваше
в тишината
всичко това.

Данила Стоянова (1961- 1984)

Както много гениални идеи и тази е проста и се ражда в едно кафене, където няколко приятели отпиват от бирата си. И тогава на единия от тях – Бен Валенкамп, му хрумва да разкрасят фасадите в града с поезия. В групата има един скромен, но изключително талантлив човек – Ян-Вилем Брайонс. Това е човекът, който изписва стихотворенията на различни езици, включително и на руски или японски, на турски или араб-

ски. Невероятен човек, гледала съм го как работи. Бен казва за него: "Това, което той прави, не го може никой друг в света." А в отговор на тази възторжена оценка Ян – Вилем само измърморва едно скептично "хъм!" Най-вдъхновяващото в случая е, че това е една съвсем гражданска инициатива. Бен Валенкамп и Ян-Вилем обикалят града на колело в търсене на интересни стени. Като им хареса някоя фасада, слизат от колелото, звънят на вратата и обясняват на собственика каква

идея имат. Не знам някой да им е отказал. Всъщност, точно обратното, мнозина от собствениците започват да предлагат стените си, някои даже с нотки на обида: "е, добре де, а моята стена не е ли достатъчно хубава, за да се изпише и на нея едно стихотворение?". И така, от 1992 година до 2005 са изписани 101 стихотворения на различни езици.

Даниела Горчева, инициатор на проекта за българско стихотворение
Холандия

Еgy bolgár vers

A bolgár vers a költészet falára van felfestve Leidenben, Hollandiában élő bolgárok támogatásával. Íme a Rembrandt szülővárosa az egyik háza falán található vers:

Az eső
a tó
és a szellő
egy alvó hattyú
szépségéről álmodtak.
Körbezengték a tollait.
Eldugott fejével
utazott a hattyú
és a nesztelenségben
álmodta
mindezt.

Danila Sztojanova (1961-1984)

Mint a legtöbb zseniális ötlet, ez is egyszerű és egy olyan kávézóban fogant meg, ahol néhány cimborája együtt iszogat. És akkor az egyiküknek – Ben Valenkampnak eszébe jut, hogy költészettel díszítsék fel a homlokzatokat a városban, arra a csapatban volt egy szerény, de egyben nagyon tehetséges ember – Jan Willem Brajunsz. Ő az az ember, aki mindenféle nyelven felfesti a verseket, még oroszul, japánul, törökül és arabul is. Elképesztő ember, néztem, ahogy dolgozik. en azt mondja róla: „Amit ő csinál, arra a világon senki más nem képes.” Erre a lelkes kijelentésre a válassz Jan Willemtől pedig egy kételkedő „hüm” mormogása. A legszebb e történetben az, hogy

ez egy civil kezdeményezés. Ben Valenkamp és Jan Willem biciklin ülve járkák a várost, hogy érdekes falakat találjanak. Ha megtetszik nekik egy homlokzat, akkor leszállnak a bicikliről és becsengetnek a tulajdonoshoz, akinek elmagyarázzák az ötletüket. Nem ismerek olyan embert, aki visszautasította volna ezt az ötletet. Sőt, épp ellenkezőleg, sok tulajdonos felajánlja a falát, hogy kifessék. Néhányan sértődötten kérdezik: „Na és az én falam nem elég szép ahhoz, hogy felfessenek rá egy verset?” Szóval így 101 vers lett felfestve különböző nyelveken 1992-től 2005-ig.

Daniela Gorcseva
Hollandia

Мозайка

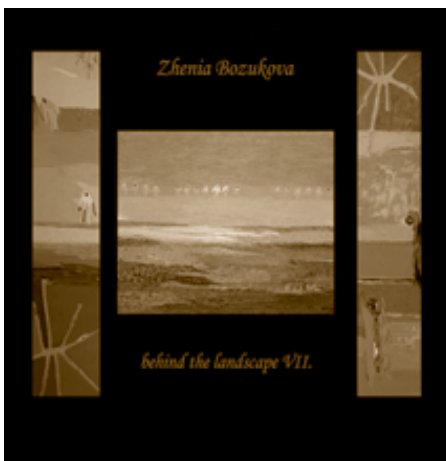
Димитровден

Намерил своеобразно тълкуване сред българите в Унгария Димитровден тук е не само предвестник на зимата, а и край на работния сезон, след който тайфите са се отпразнели към България, за да презимуват там. Наричал се е още Ден на дялбата – тогава се разпределяли спечелените през сезона пари и всеки можел да се завърне при семейството си с пълна кесия. Голям ден е било това. Днес сме се отдалечили от този обичай. Само споменът за него събира хората на празника на Димитровден в Българския културен дом. Има музика, танци, фолклорна програма. Ала забързани в стихията на града дали винаги ни остава време да поспрем и да им се порадваме?

Танцова къща в Андялфьолд

Българското самоуправление в Адялфьолд отново организира поредица от танцови къщи в Андялфьолдския младежки дом. През септември, октомври и ноември любителите на българската музика и танци, почитателите на българската кухня се събираха за няколко часа, за да бъдат заедно и да се потопят в българска атмосфера.

Радостното е, че на вечерите, привлечени и от музиката на оркестър „Право“ се събират не само българи, а и много техни приятели.

Открит ден

Българското малцинствено самоуправление в Терезварош ще проведе своя открит ден на 9 декември от 17 до 18 часа в сградата на улица „Байза“ 44. Членовете на самоуправлението ще запознаят присъстващите с целогодишната си дейност и ще отговорят на поставените им въпроси.

Леанфалу

В Леанфалу в присъствието на посланик Димитър Икономов бе открита изложба на 11 български художници в Унгария. Независимо дали са дошли тук като зрели творци, дали са усвоили художеството в унгарски училища и академии или са родени на унгарска земя, всички тях ги обединява красотата и привързаността към България. В галерия Аба Новак те бяха добре дошли, благодарение на Петер Лукач, който е местен жител, и Каталин Улман от съседното Сентендре, но разбира се и заради изкуството си. Организаторите се бяха погрижили да придадат български характер на вечерта с изпълненията на танцов състав „Янтра“, българска трапеза и прожекция на филм за българските народни занаяти. Вечерта събра културния елит на селището, присъства и самия кмет, а залата се изпълни не само с българи, а и приятелите на България.

Българското малцинствено самоуправление във II район на Будапеща ще проведе своя открит ден на 5 декември от 17 до 18 часа в сградата на Кметството на II район (1024 Будапеща, Мехварт лигет 1).

Фотоконкурс

Българският културен институт в Будапеща и Българското самоуправление в район „Уйбуда“ обявяват за четвърта поредна го КОНКУРС за фотографии-любители на тема „СРЕЩИ С БЪЛГАРИЯ – 2011“ КАКВО ВИ Е НАПРАВИЛО ВПЕЧАТЛЕНИЕ, ДОКАТО СТЕ БИЛИ В БЪЛГАРИЯ? КАК ЛИЧНО ВИЕ СТЕ ГО ВИДЕЛИ И ОТРАЗИЛИ С ВАШИЯ ФОТОАПАРАТ? ЖЕЛАЕТЕ ЛИ ДА ГО НАПРАВИТЕ ДОСТОЯНИЕ НА ПО-ШИРОКА ПУБЛИКА?

Условия на конкурса:

- Участникът в конкурса след предаването на материала автоматически приема условията на конкурса и дава съгласието си, организаторите да ползват безплатно представения материал при публикуването му и ползването му във връзка с конкурса.
- Приемат се фотографии както в дигитална форма (на CD), така и аналогови (от негатив) в размер 18 X 24, на гланцова хартия.
- Снимките трябва да бъдат направени след 1 януари 2005 година.
- Категориите на конкурса са: 1. Пейзаж 2. Културно-исторически паметници 3. Репортаж

Допуска се участието с 5 снимки в категория от един и същи автор. За категорията „Репортаж“ се допуска серия от снимки на една тема – до 3 снимки в серия.

• Гарантирана анонимност при подаването и оценката на конкурсните материали. За тази цел снимките не трябва да съдържат данни и информация, подсказващи самоличността на автора.

• Не се допускат снимки, които са участвали вече във фотоконкурса „Срещи с България“.

• Снимките, класирани на първите десет места във всяка категория, участват във фотоизложба, организирана в Българския културен институт. Наградите ще бъдат

връчени при откриването на фотоизложбата.

Формат и технически изисквания:

• За дигитални снимки: тип на файла - JPEG, най-малък размер – 3 мегапиксела, да бъдат представени на CD.

• Манипулирани снимки не се приемат.

За манипулирана снимка се смята: - Отстраняване или придаване на елементи от или към снимката.

- Драстично оцветяване на отделни елементи на снимката

- Ползване на дигитални ефекти или филтри при обработване на материала.

Във всяка от трите категории за първо, второ и трето място ще бъдат връчени предметни награди.

Срок за подаване на материалите:

23 декември 2011 година

Участието в конкурса е безплатно.

Адрес за подаване на материалите (лично или по пощата):

БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ИНСТИТУТ

1061 Будапеща,
бул. „Андраси“ № 14

Тел.: (+361) 269 4246,

е-мейл: bki_budapest@abv.bg

bki_budapest@freemail.hu

Demeter-nap

A Demeter-nap sajátos értelmezést nyert el a magyarországi bolgárok körében: nem csak a tél hírnöke, hanem az idénymunka vége is, amely után a kertészek elindultak Bulgáriába, hogy ott töltsék el a téli időszakot. Az osztozkodás napjaként is ismert ez az ünnep – ilyenkor osztották el az elmúlt idény bevételét és mindenki teli erszénnyel tudott hazatérni a családjához. Ez nagy eseménynek számított. Mára már eltávolodtunk ettől a szokástól. Csupán az emlékek hozzák össze az embereket a Demeter-napi ünnepre a Bolgár Művelődési Házba. Zene, tánc és folklórprogramok várják az embereket. Vajon a felgyorsult városi életben marad időnk arra, hogy megálljunk és örüljünk ezeknek az pillanatoknak?

Táncház Angyalföldön

Az Angyalföldi Bolgár Önkormányzat újra rendez táncházat az Angyalföldi Gyermek- és Ifjúsági Házban. A bolgár zene, tánc és konyha kedvelői néhány órára összegyűltek szeptemberben, októberben és novemberben, hogy együtt lehessenek a barátokkal, és hogy elmerülhessenek a bolgár légkörben. Örömteli, hogy ezeken az estéken a Pravo zenekar csodálatos zenéje nem csak a bolgárokat, hanem magyar barátait is vonzza.

Közmeghallgatás

A Terézvárosi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat december 9-én 17-18 óra között tartja ez évi közmeghallgatását a Bajza utca 44. alatti épületben. Az önkormányzat tagjai ismertetni fogják a jelenlevőkkel az egész éves munkájukat, illetve válaszolnak a kérdésekre.

Közmeghallgatás

A II. kerületi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat 2011. december 5-én hétfőn 17.00 és 18.00 óra között tartja ez évi közmeghallgatását a II. kerületi Polgármesteri Hivatal épületében (1024 Buda-pest, Mechwart liget 1.)

Ден на градинаря във Фелшъожолца

От откриването на Паметника на българския градинар във Фелшъожолца през 2005 г. насам, отбелязването на Димитровден започва с тържество и поднасяне на венци. Тази година БС във Фелшъожолца обнови статуята. На тържеството присъства и съветника при българското посолство Сретенов, който по-късно откри фотоизложбата „Срещи с България“ в една от залите на двореца Барцаи. Той изтъкна особеното настроение, което създават изложените фотографии, които са правени от любители и са много искрени и непосредствени. На празника присъстваха българи от Фелшъожолца и Мишколц, както и представители на гражданските организации в града. Извършена бе Света литургия в униатската черква, а цигулково дуо (Ева Моница Жеков и Анна Бекеш) свири на откриването на изложбата. Двете изпълнителки бяха вплеели и фолклорни мотиви в своето изпълнение, за да бъдат в унисон с настроението на програмата. За празника телевизионния център в Жолца излъчи репортаж, който можете да видите на <http://www.youtube.com/user/ZsolcaTV>

A bolgárkertészek napja Felsőzsolcán

A Bolgárkertészek emlékművének 2005-ös felavatása óta, a Demeter-napi ünnep az emlékmű megkoszorúzásával kezdődik. Ebben az évben a Felsőzsolcai Bolgár Önkormányzat felújította a szobrot. A megemlékezésen részt vett a bolgár nagykövetség tanácsosa Szretenov úr is, aki később megnyitotta a Barcai kastély egyik nagytermében látható „Találkozások Bulgáriával” című fotókiállítást. Beszédében kiemelte azt a különös hangulatot, amelyet a az amatőrök által készített kiállított fényképek sugallnak, és amelyek nagyon őszinték és közvetlenek. Az ünnepen a felsőzsolcai és miskolci bolgárok mellett a város civil szervezeteinek képviselői is részt vettek. A görögkatolikus templomban szent liturgiát tartottak, a kiállításmegnyitón pedig a Zsekov Éva Mónika és Bekes Anna hegedűduó lépett fel. A két hegedűművész - követve a program hangulatát - folklórelemekkel tarkította előadását. Az ünnepről beszámolt a Felsőzsolcai TV is, amelyet a <http://www.youtube.com/user/ZsolcaTV>-n tekinthetnek meg.

Празниците през декември

Света Варвара (Варваринден, Варвардан) - 4 декември Според народното вярване, Варвара и сестра ѝ Сава, двете сестри на Св. Никола, подготвят неговия празник и затова се казва: "Варвара вари, Сава пече(меси), Никола гости гощава". Света Варвара се почита като закрилница от шарката и други болести. За празника жените приготвят обредно вариво, както на Анреевден. За да умилостивят шарката, вечерта преди празника приготвят трапеза или оставят медена питка на масата, за да си хапне баба Шарка и да не закача децата. Със същата цел в Западна България нечетен брой деца палат огън на кръстопът и го прескачат три пъти. Главня от него се пази като лек против дребна шарка. За празника се месят питки, намазани с мед или рачел и се раздават на децата и съседите. Обредна трапеза: до огнището се нареждат медна питка, паничка с мед, сол, пипер, шише с вода.

Свети Сава - 5 декември

В източноправославната църква, този ден е посветен на светец мъж - Свети Сава. В българските представи, обаче, Сава е жена - светица, покровителка на чумата, макар че в отделни райони на страната честват празника като на светец - мъж, покровител на вълците (вълчи пастир). Познат е също изразът: „Варвара заварява болестите, а Сава ги разсява“

Никулден - 6 декември

Това е един от най-големите семейни празници, чествани през зимата. Празникът е посветен на Св.Никола - покровител на моретата, на моряците и рибарите. За свой патрон го почитат също и bankerите и търговците. Задължително за обредността на този ден е приготвянето на риба. При почистването на рибата жените внимават люспите да не падат на пода, защото се вярва, че ако някой стъпи върху тях, той се разболява и умира. Костите се изгарят, закопават се в земята или се хвърлят в реката. Теменната костичка пришиват в шапките на децата за предпазване от болести и уроки. Обикновено рибата, която се приготвя е шаран, защото според поверието той е "слуга на св.Никола". Легендата гласи, че веднъж, когато св.Никола излязъл с лодка в морето, се извила буря и пробила лодката. Св.Никола хванал един шаран и с него запушил пукнатината. Така се спасил. Обредните хлябове в чест на светеца са: боговица, светец, кравай, параклис и никулски хляб. За курбан се поднася печен шаран или рибник. Шаранът, напълнен с ориз или булгур, с орехи и стафиди, се пече цял и след прикадяване се разчупва и раздава. Рибникът също е шаран, който се пече обвит в тесто, разплескано и намазано с олио. По него се правят шарки или се налепват тестени пръчици и топчици, изобразяващи гръбнака и опашката на шарана, очите му. Трапезата не се вдига цял ден. Тя е на разположение на гостите. Освен риба и хляб на нея има още фасул, сарми и други постни ястия, напоени със зехтин или шарлаган (масло от орехи или сусам). Св.Никола Мирликийски Чудотворец, наричан още и Николай Угодник. е прочут със своите чудеса при спасяването на моряци и кораби от морската стихия. Затова на този ден се слага край на есенно - зимния риболов. Уловът се пренася в жетва на светеца. На този ден всички кораби в открито море спират, за да се почете патронът светец. Обредна трапеза: обредни хлябове, риба и постни ястия.

Игнажден (20 декември)

Народът вярва, че от Игнажден започва Новата година и коледните празници. В Източна България на този ден е първата Коледна вечеря. Трапезата е изцяло постна. Най-характерен за празника е обичаят "полазване". От това кой ще влезе пръв в къщата на Игнажден се гадае каква ще бъде и следващата година. Ако сполезът е добър, то и в къщата през цялата година ще има късмет и успех във всичко. Ако

той не е късметлия, през годината няма да има благополучие за дома и главно в стопанството. Ако човекът е добър и сполезът му през годината е бил щастлив, го благославят и го канят на следващата година пак да е сполазник. В случай, че сполезът се окаже лош и в къщата през цялата година е имало несполуки и нещастия - такъв сполез се изпраща с хули и ругатни: "Кракът си да беше счупил, но да не беше идвал."; "С очите да беше ослепял, та да не беше видял вратата." Когато сполазникът влезе в двора той поздравява с новата година и преди да влезе в къщата взима от дървника една шумка (дъбова пръчка). С тази пръчка той разбърква огнището и пожелава: "Колко искрици, токова яренца (агънца, теленца, кончета...)". В много села сполазникът най-напред сядва върху донесените от него пръчки или слама и поседява така известно време. Това се прави,

за да мътят квачките през годината и да дойдат по-скоро годеници, т.е. момци за момите. След това на сполазникът дават сито с пшеница и с него той поръсва из къщата, като пожелава (благославя): "Да се роди дете рало ходи; дете ходи и не ходи!". За благословията си посполезникът е обсипван с пшеница и сушени плодове - за плодородие. Може да го даряват още и с риза, кърпа, чорапи или кадена вълна. На този ден, който от стопаните излезе пръв от къщата, обезателно когато се върне трябва да внесе пръчки, които слага зад вратата. След това стопаните замесват тесто за колаци. От замесеното тесто откъсват малко и на някоя гредка правят от него кръст - да бяга всяко зло. Правят толкова колаци, колкото са членовете на семейството. В Ловешко мома, която иска да разбере за кой момък ще се омъжи отива на дървника, сядна на него и се посипва с ечемик като нарича: "Който ми е на късмет да дойде нощес да се женим заедно!". После става и взема в едната си ръка трески, а в другата ечемик и влиза в къщата. Треските оставя край огнището, а ечемика поставя под възглавницата си. Който сънува през нощта, за него ще се омъжи. Жени, които не са родили, на този ден спазват забраната да не работят, за да е по-леко раждането им. Преди изгрев жените измитат комините и изхвърлят саждите заедно с метлата, посипват от каденото жито и пепел около къщата. Това правят за предпазване от магьосници, които обират чуждото благополучие. За лек и магия се извършва обичаят Вардене(пазене) квас. Църковен празник: Свщмчк. Игнати Богоносец, архиепископ на Антиохийската църква. Наречен е Богоносец, защото той казва, че носи в сърцето си Бог. Въвежда в богослужението пеенето на два хора. Е на смърт от император заради религиозните си убеждения. Умира мъченически, разкъсан от лъвовете. Обредна трапеза: ошав, варена царевича, жито, просо, орехи, боб, зеле, лук, чесън, туршия от пипер, пита с мая (без украса), кравайчета, картофи с ориз, булгур.

Трапезата на Бъдни вечер

Традицията повелява за трапезата на Бъдни вечер ястията на трапезата да са девет - колкото месеца трае бременността на жената. В някои краища на страната държат гозбите да са дванадесет - колкото са месеците в годината, а други седем - като броя на дните в седмицата.

Символика на Коледната трапеза

- Сложете на масата мед - за да ви е сладък животът.
- Лук сложете, за да е много имотът, като люспите му.
- Чесънът пази от зли сили. Скилида от него се носи през цялата година против уроки, гласи поверието.
- Житото, най-важната храна на българина, също трябва да е на трапезата, житните класове са стилна украса за празничната маса.
- Добре е да сложите семки тиквени, слънчогледови и много ядки.
- По орехите можете да гадаете за здраве и късмет, хубава ли е ядката, болестите ще бъдат далече от вас и домът ви ще е пълен, гнила ли е - чакайте неприятности.
- Напълнете фруктиерата с плодове, топлината от оранжевите и червени плодове ще украси масата и ще предаде топлина.
- Напълнете кана с червено вино.
- Елховите клонки украсяват маса. Не забравяйте свещите.
- Вечерята започва рано. Най-хубавата част от празника е, че семейството се е събрало, всички заедно и споделения трепет от очакването на празника не може да бъде заменен и от най-скъпото меню.

На трапезата на Бъдни вечер е за-

дължително да поднесем пита. Поверието изисква питата да е домашно приготвена - тъй като представлява символично жертвоприношение. Украсява се с кръстове, кръгове и цветя - символ на плодородието. В нея се замесва пара, за да покаже кой ще е късметлията през годината. Някъде пяхат и дрян за здраве. В ястията за празничната трапеза се включват основно храни, които набъбват при варенето: жито, боб, леща, ориз, сухи пиперки, ошав, стафиди. Те са символ на зачатие, на бременността и раждането на новия живот.

Котката и глупавите селяни

Българска народна приказка

Един търговец, като ходил по търговия, намерил котка на пътя, изгладняла и много слаба. Той я взел, да се не мъчи. Вечерта стигнал в едно село. Там имало много мишки. Той останал да спи в една кръчма, пуснал котката и тя издала всички мишки.

На другия ден селяните се събрали в кръчмата, да пийнат по някоя чашка и друга, и гледат: никаква мишка не се показва, а друг път имало толкова мишки, че се качвали на масата, ближели от чашите им. Те попитали кръчмаря какво е направил, та няма мишки.

— Напоих ги с вино, та се успаха — засмял се кръчмарят.

После им разказал за търговеца и неговото животно,

— Бре, че това е добър ловец! Де да има да си купим такова животно, та да изчисти селото ни от мишки.

— Да ви продам тази — рекъл търговецът. — Ала много струва.

— Колко искаш? — почнали да се пазарят селяните.

— Ами затрупайте я с пари, колкото излезе, толкова.

Селяните се съгласили. Извадили пари и почнали да затрупват котката. Тъкмо вече я претрупали, и търговецът я поповдигнал малко, те още хвърляли и я затрупали. Тогава търговецът вдигнал опашката нагоре и рекъл:

— Ето, това затрупайте. То най-много ѝ трябва при ловуването.

Селяните дали едни дисаги пари, търговецът си тръгнал и оставил котката. А селяните, нали били

глупави хора, поразмислили се след малко, че не са попитали търговеца с какво да я хранят. Спуснали се да го гонят, а той, като ги видял, помислил, че го гонят за парите, че ги излъгал, и бутнал коня да бяга. Той бягал, селяните след него, хем тичали, хем викали:

— Бре стой, човек! Кажни ни, с какво да храним котката?

— С мас и масло — извикал търговецът.

А селяните разбрали с нас и с вас. Изплашили се.

— Щом с нас ще се храни, няма да я бъде! — рекли си те. — Ще я тепаме.

Върнали се в кръчмата. Насядали настрана и никой не смеел да доближи котката. По едно време един се престрашил, дигнал един стол и го стоварил върху нея. Тя избягала в плевника.

— Бре, какво ще правим сега? — запитали се селяните. — Нощес ще слезе да ни издави до един! Какво да правим, за да я убием?

Скочили всички. Грабнали тояги, брадви, взели да удрят по вратата на плевника, по керемидите, а котката никаква я няма.

— Що се чудиме бре, братя! — рекъл попът. — Хайде да запалиме плевнята. Една плевня не струва колкото нас.

Речено-сторено. Запалили плевнята. Вдигнал се пушек до небето. На котката ѝ станало топло, пламъците почнали да я обгръщат и тя, видяла-невидяла, хвърлила се към вратата. А тия, дето стояли пред вратата, изплашили се, изпуснали тоягите и избягали кой накъде види. Котката скочила на един на рамото, той паднал в несвяс и другите помислили, че е залегнал като войник, та и те залегнали на земята. А котката избягала и отишла в черквата, та се качила на гредите отгоре. Пратили един от най-безстрашните селяни, да погледне отдалеч какво прави това страшно животно. Той отишъл и надникнал през прозорчето. Котката била клекнала на една гредя, близала си краката и си бърсала очите. Безстрашният селянин помислил, че тя му се заканва, та избягал. А другите го питали:

— Какво прави котката?

— Оставете се! — рекъл този. — Както ни се заканва!... Казва: само ако ви изляза, няма ни един да остане! Така котката се спасила от глупавите селяни.

Котето и лъвът

Едно коте додявало много на стопанина си и веднъж той го занесъл и оставил в гората. Там го намерил лъвът. Той разгледал котето от всички страни, почудил му се, па рекъл:

— Ти приличаш и може да си от нашия род, но защо си такова дребно?

— Аз дето живея, и ти там да живееш, няма да можеш да пораснеш и толкова! — измъкало котето.

— Ами при кои живееше досега? Как се казват и много ли са силни?

— питал лъвът. — Ако можеш, намери ми някого от тях, та да се преборя с него и да видя дали ще бъде по-силен от мене.

Тогава котето разказало на лъва за човеците: те ходят на два крака, имат две ръце и с тях вършат всякаква работа. Казват се човеци, не са много силни, но с разума и хитростта си надвиват и на най-силните животни на света.

— Ако искаш, върви след мене, да намерим някого от тях и да се преборите — рекло котето.

Лъвът се съгласил. Тръгнал подир котето. Вървели така из гората, докато намерили един човек, който сечал дърва.

— Ето го! Този е един от ония, за които ти разказвах — казало котето.

Лъвът отишъл при човека и след „Добър ден“ и „Живо-здрав“, рекъл му:

— Приятелю, хайде да се поборим с тебе!

Човекът, още като видял лъва, се уплашил, а като чул и думите му, целият се разтреперил. Но като

помислил малко, рекъл в себе си: „Смелост! Ако умра, да умра юнашки, а не бабешки!“ — и както бил на дървото, викнал на лъва:

— Бива, лъвчо, да се преборим с тебе, но я ме виж! Аз дойдох тук с дърварски дрехи, та ти ще трябва да ме почакаш малко, докато ида в село и облека дрехите си за борба.

— Добре, ще чакам! — рекъл лъвът и седнал до едно голямо дърво.

Сега човекът добил по-голяма смелост и рекъл:

— Аз се боя, че ти няма да ме чакаш. За да не ида до селото напразно и се обличам в дрехите за борба, ще те вържа за дървото, да не избягаш!

Лъвът, склонил на това. Човекът го

вързал добре, па отсякъл един хубав прът и рекъл:

— Ха сега да ти кажа как се боря! Па захванал да го повива с пръта по гърба, докато лъвът скъсал въжето и хукнал да бяга, та потрошил младата гора. Бягало подир лъва и котето и се спрели чак накрай гората. Лъвът едва дишал и изръмжал на котето:

— Наистина, че били много лоши твоите господари! Ако бях аз на твое място, то нямаше да мога да живея и да порасна колкото тебе! А сега да бягаме, побратиме, в друга и далечна гора, защото не се живее близо до тия лоши човеци!

Така лъвът се преселил да живее в далечни гори, където трудно го намират хората. А котенцето, привикнало да живее на топло около огнището, да си хапва от господарската гозба, изоставило лъва и се върнало при хората.

Ой, Коледо, мой Коледо, родило се боже чедо, коладе ладе.

Кравай скача от полица, ври в котлето кървавица, коладе ладе,

Запей бабо като лани, на нас весело да стане, коладе ладе.

Замъчи се, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

От Игнажден, Коладе, Коладе ле до Божицък, Коладе, Коладе ле.

Да си роди, Коладе, Коладе ле, млада бога, Коладе, Коладе ле.

Бог се роди, Коладе, Коладе ле, снощи вечер, Коладе, Коладе ле.

Па го взема, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

Па се шетна, Коладе, Коладе ле, низ Йордана Коладе, Коладе ле.

Насреща и, Коладе, Коладе ле, Свети Йован, Коладе, Коладе ле.

Той си кръсти, Коладе, Коладе ле, млада Бога, Коладе, Коладе ле.

Ой, Коледо

Ой, Коледо, мой Коледо, родило се боже чедо, коладе ладе.

Кравай скача от полица, ври в котлето кървавица, коладе ладе,

Запей бабо като лани, на нас весело да стане, коладе ладе.

Замъчи се, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

От Игнажден, Коладе, Коладе ле до Божицък, Коладе, Коладе ле.

Да си роди, Коладе, Коладе ле, млада бога, Коладе, Коладе ле.

Бог се роди, Коладе, Коладе ле, снощи вечер, Коладе, Коладе ле.

Па го взема, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

Па се шетна, Коладе, Коладе ле, низ Йордана Коладе, Коладе ле.

Насреща и, Коладе, Коладе ле, Свети Йован, Коладе, Коладе ле.

Той си кръсти, Коладе, Коладе ле, млада Бога, Коладе, Коладе ле.

Замъчи се, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

От Игнажден, Коладе, Коладе ле до Божицък, Коладе, Коладе ле.

Да си роди, Коладе, Коладе ле, млада бога, Коладе, Коладе ле.

Бог се роди, Коладе, Коладе ле, снощи вечер, Коладе, Коладе ле.

Па го взема, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

Па се шетна, Коладе, Коладе ле, низ Йордана Коладе, Коладе ле.

Насреща и, Коладе, Коладе ле, Свети Йован, Коладе, Коладе ле.

Той си кръсти, Коладе, Коладе ле, млада Бога, Коладе, Коладе ле.

Замъчи се, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

От Игнажден, Коладе, Коладе ле до Божицък, Коладе, Коладе ле.

Да си роди, Коладе, Коладе ле, млада бога, Коладе, Коладе ле.

Бог се роди, Коладе, Коладе ле, снощи вечер, Коладе, Коладе ле.

Па го взема, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

Па се шетна, Коладе, Коладе ле, низ Йордана Коладе, Коладе ле.

Насреща и, Коладе, Коладе ле, Свети Йован, Коладе, Коладе ле.

Той си кръсти, Коладе, Коладе ле, млада Бога, Коладе, Коладе ле.

Замъчи се, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

От Игнажден, Коладе, Коладе ле до Божицък, Коладе, Коладе ле.

Да си роди, Коладе, Коладе ле, млада бога, Коладе, Коладе ле.

Бог се роди, Коладе, Коладе ле, снощи вечер, Коладе, Коладе ле.

Па го взема, Коладе, Коладе ле, Божа майка, Коладе, Коладе ле.

Па се шетна, Коладе, Коладе ле, низ Йордана Коладе, Коладе ле.

Насреща и, Коладе, Коладе ле, Свети Йован, Коладе, Коладе ле.

Той си кръсти, Коладе, Коладе ле, млада Бога, Коладе, Коладе ле.

България има нов президент

Президентските избори в България бяха спечелени от кандидата на дясноцентристката управляваща партия ГЕРБ. На втория тур на изборите на 30 октомври четирисет и седемгодишният Росен Плевнелиев получи 52% от гласовете. Неговият опонент от социалистическата партия Ивайло Калфин призна загубата си, въпреки че вътрешни и международни наблюдатели са на мнение, че по време на гласуването е имало нередности, а на места има подозрения за закупуване на гласове. Заможният предприемач Плевнелиев се откажа от министърския си пост в Министерството на регионалното развитие и благоустройството заради предимно протоколния президентски пост, който досега в продължение на два мандата бе заеман от социалиста Георги Първанов. Успехът на десницата и на проведените в същия ден местни избори затвърждават успеха на управляващата от 2009 г. партия ГЕРБ в България.

Росен Плевнелиев встъпи в длъжност на 22 януари 2012 година, когато изтича мандатът на сегашния президент Георги Първанов. Росен Плевнелиев е роден през 1964 г. в град Гоце Делчев. Потомък е на българи бежанци от Плевня, Драмско, преселили се в България през 1913 година.

Награда за българист

Българистът Петър Сотиров, автор на изследването „Език и живот. Социолингвистично описание на българите в Унгария“, е познат в Унгария като български лектор в Дебрецен в края на 90-те години. От дълго време Петър Сотиров работи в университета в полския град Люблин. На 21 октомври той бе удостоен с голямо полско отличие: Медал на Полската комисия на народното образование – най-високото полско отличие в областта на образованието. С този медал Полската комисия (изпълнявала ролята на първото полско министерство на образованието в началото на XVIII век) оценява усилията на българския учен и университетски преподавател в българистичните изследвания и за развитието на връзките между двете страни. Отличието е връчено при откриването на учебната година в университета в Люблин. На документа се виждат подписите на полския президент Бронислав Коморовски и г-на министъра на образованието Катажина Хал.

Изложба икони

на Татяна Иванова Петрова

Татяна Петрова (1974) е завършила Средно специално художествено училище за сценични кадри в Пловдив, а след това Националната художествена академия „Николай Павлович“ в София, специалност „Стенопис“ в курса на проф. Димо Заимов. Дипломира се през 1999 г. Първата ѝ самостоятелна изложба (1997) е спонсорирана от Фондация „Отворено общество“. Участвала е в изписването на черквата „Свети Георги Победоносец“ в Якоруда и на параклиса „Рождество Богородично“ в Английската гимназия в София. Носител е на втора награда в конкурса за витраж „100 години Национална Художествена Академия“ – София, както и на втора награда в конкурса за икона организиран от Фондация „Българка“ през 2000 г. В Будапеща се представя с интересна колекция от икони, рисуващи върху камък.

Стартира нова уникална услуга за българите в чужбина

Нова, уникална за България, интернет страница стартира във виртуалното пространство. Сайтът www.bgstreet.net дава възможност на българите в чужбина да намират и да се свържат с други българи близо до мястото, където живеят. Услугата е единствена по рода си, защото дава възможност за търсене по географски принцип, наблизо до адреса ви в чужбина. В момента Българската улица покрива 21 държави на 5 континента. Всеки българин в чужбина може напълно безплатно да добави името на улицата си на специална карта на сайта. Не се изисква номер на улицата, което защитава личното пространство на потребителите.

Регистрация на сайта също не е нужна, като целта е максимално опростено използване.

Всеки посетител има възможност за търсене на други българи, въвеждайки имената на своите улица и град и радиус на търсене. Системата ще намери всички българи, попадащи в радиуса на търсене. Съществува и възможност за избор на точно определен потребител от картата. В двата случая потребителят има възможност да изпрати молба за контакт на до 10 други българи едновременно. Личните имейли на потребителите са скрити, с което личните данни са напълно защитени. За повече информация: Васил Лефтеров, Основател на Българската улица, www.bgstreet.net lefterov@bgnet.bg.

Új elnök Bulgáriában

A jobbközép kormánypárt, a Polgárok Bulgária Európai Fejlődéséért (GERB) jelöltje nyert a bulgáriai elnökválasztáson. A 47 éves Roszen Plevneliev az október 30-i második fordulóban több mint 52 százalékos szavazatot szerzett, szocialista vetélytársa, Ivajlo Kalin pedig annak ellenére beismerte vereségét, hogy a hazai és nemzetközi megfigyelők szerint a voksolást szabálytalanságok kísérték, és helyenként a szavazatvásárlás gyanúja is felvetődött. A tehetős üzletember Plevneliev az építésügyi és fejlesztési miniszteri tárcát adta fel a jó részt protokolláris jelentőségű államfői posztért, amelyet eddig két cikluson keresztül a szocialista Georgi Parvanov

töltött be. Diadala és az elnökválasztással párhuzamosan tartott önkormányzati választásokon aratott jobboldali siker megerősíti a 2009-ben hatalomra jutott GERB helyzetét

Roszen Plevneliev 2012. január 22-én lép hivatalba, miután lejár a jelenlegi köztársasági elnök, Georgi Pirvanov mandátuma.

Roszen Plevneliev 1964-ben született Goce Delcev városban. A görögországi Plevnjából származó bolgár menekültek utóda, akik 1913-ban települtek át Bulgáriába.

Díj a bolgárságkutatóknak

Peter Szotirov bolgárságkutató, a Nyelv és élet. Szociolingvisztikai leírás a magyarországi bolgárokról című tanulmányírója Magyarországon a 90-es évek debreceni bolgár lektoraként ismert. Peter Szotirov már hosszú ideje dolgozik a lengyelországi Lublin város egyetemén. Október 21-én magas lengyel kitüntetésben részesült: a Lengyel Nemzeti Oktatási Bizottság érdemérmét kapta meg, ami a legmagasabb rendű lengyel kitüntetés az oktatási szakterületen. A kitüntetést a lublini egyetem tanévnyitó ünnepségén nyújtották át.

Tatjana Ivanova Petrova ikonkiállítás

Tatjana Petrova (1974) a Plovdivi Képzőművészeti Szakközépiskolában végzett, később a szófiai Nikolaj Pavlovics Nemzeti Művészeti Akadémiára járt freskófestészet szakra Dimo Zaimov professzorhoz. 1999-ben szerzett diplomát.

Részt vett a jakorudai Szent György diadala templom és a szófiai Angol Gimnáziumban található Boldogasszony kápolna kifestésében.

Budapesten egy különleges, kőre festett ikongyűjteményt mutat be.

Új, egyedi szolgáltatások indulnak a külföldi bolgároknak

Bulgáriában egy új és egyedi weboldal indul a virtuális térben. A bgstreet.net weboldal lehetőséget nyújt a külföldön élő bolgárok számára, hogy megtaláljanak és kapcsolatba lépjenek olyan bolgárokkal, akik a közelükben laknak. A szolgáltatás különleges, ugyanis lehetőséget ad arra, hogy az adott címhez földrajzilag közeli helyet adjon meg. Jelenleg a „Bolgár utca” 21 országot fed le 5 kontinensen. Minden külföldön lévő bolgár ingyen kereshet rá az utcájára a weboldal különleges térképén. Házszámot nem kér. Regisztráció szintén nem fontos az oldalra, mivel

a minél egyszerűbb használat a cél. Minden látogatóknak lehetősége van bolgárokat keresni, amihez be kell ütni a város- és az utca nevét és a keresés hatósugarát. Létezik olyan lehetőség is, hogy egy konkrét felhasználót találjunk meg a térképen. A felhasználó mindkét esetben 10 kérelmet tud elküldeni egy időben más bolgároknak kapcsolatfelvétel céljából. A felhasználók személyes e-mail címei rejtve vannak, így a személyiségi jogok védve vannak. Bővebb információért keressék Vaszil Lefterovot, a „Bolgár utca” alapítóját: www.bgstreet.net lefterov@bgnet.

Балкан експрес

На 15 декември Малко театро ще се представи на фестивала „Аркус” със спектакъла „Балкан експрес”. Място: Сръбски театър в Унгария, Будапеща, VI район, ул. Надмезьо 49 Балкан експрес Някъде из витите планински пътища има един театър, вътре в театъра – двама души. Те не се познават, срещат се за първи път. И прекарват заедно един-единствен час, ала в този час е концентриран целият им живот. Веднъж двамата изпълнители и авторът прекараха седмици наред в този театър. В действителността. В една друга действителност. Двете действителности в много отношения се пре-

покриват, ала ролите и историите са измислени. Всяко съвпадение е дело на случайността. Трудно е да се определи стилът на представлението. Такъв един – малкотеатров. По време на репетициите често говорехме за неотдавна напусналата ни гениална театралка Пина Бауш. Посвещаваме ѝ своя спектакъл.

Габриела Хаджикостова, носител на Златен кръст за заслуги на Република Унгария
Йожеф Тот, носител на наградата Мари Ясаи
Автор и режисьор: Ицван Ц. Наги
Над 16 години

Balkán express

December 15-én Malko Teatro részt vesz az Arcus Fesztiválon Balkán express c. darabjával.
Helyszín: Magyarországi Szerb Színház, Budapest. VI. ker., Nagymező u. 49
BALKÁN EXPRESS
Kanyargós hegyi utak találkozásánál van egy színház, és ebben a színházban két ember. Nem ismerik egymást, most találkoznak először. Csak egy órát töltenek együtt, de ebbe az órába beleprésoelődik az egész eddigi életük. A darab két szereplője és az író, egyszer heteket töltöttek abban a színházban. A valóságban. Egy másik valóságban. A két valóság között sok az átfedés, de a szereplők és a történekek kitaláltak. Mindenféle egyezés csak a véletlen műve lehet.

Az előadás stílusát nehéz lenne meghatározni. Olyan Malko Teatros. Próbák közben sokat beszélgettünk a nemrég eltávozott zseniális színházcsinálóról Pina Bausch-ról. Szeretnénk neki ajánlani ezt a munkánkat.
Szereplők:
Hadzsikosztova Gabriella (Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszttel kitüntetett színművész)
Tóth József (Jászai Mari-díjas színművész)

Írta, rendezte: C. Nagy István

16 éven felülieknek

„Зебра” в Мерлин

Премиера на Малко театро
Пиесата „Зебра” е написана от Яна Добрева специално за Малко театро. С нея Малко театро ще се представи в голямата зала на театър Мерлин на 1 декември тази година от 19 часа. Все още нищо не можем да кажем за представлението, но затова пък познаваме Малко театро, а ето и няколко думи за авторката: Яна Добрева е съвременен български драматург, журналист редактор в радиото. Пиесите ѝ са печелили награди в чужбина (Англия, Франция, Германия). В момента е редактор на Радиотеатъра в Българското национално радио. Една от най-известните ѝ пиеси е играната и в Унгария „Пясъчен пъзел”, както и „Боровинкова тишина”, „Милост за мама”, „Топлината през ноември”, „Боже! Крокодили!” Предварително можете да си закупите билет на промоционална цена от 100 форинта в Българския културен дом (1097 ул. „Вагохид” 62, тел.:

Zebra a Merlin Színházban

A Malko Teatro bemutatója
A Zebra című színdarabot Jana Dobreva külön a Malko Teatro számára írta. A Malko Teatro a Merlin Színház nagytermében mutatja be a színdarabot december 1-én 19 órai kezdettel. Még semmit nem tudunk mondani az előadásról, de hát „ismerjük” a Malko Teatrót. Néhány szó a szerzőnőről: Jana Dobreva kortárs bolgár drámaíró, újságíró, rádiós szerkesztő. Színdarabjai külföldön (Angliában, Franciaországban, Németországban) is számos díjat nyertek. Jegyek elővételben már kaphatók kedvezményes 100 Ft-os áron a Bolgár Művelődési Házban (1097 Vágóhid utca 62. Tel.: 216 65 60) vagy a Merlin Színház pénztárában teljes árú jegy vásárolható.

Мили деца,

Микулаш ще дойде при нас и тази година! На 4 декември, неделя, ще го чакаме заедно с актрисата Катя Илкова, която ще пристигне от България, заедно със своите кукли, за да ни разкаже една приказка.

Тази година празникът ще се състои в сградата на улица „Байза” 44. Там децата ходят на българска детска градина и на българско училище. Но дядо Микулаш очаква всички деца, които искат да чуят една българска приказка и да бъдат заедно на този ден.

Елате, за да видим какво ни е донесъл в големия чувал с подаръците!

От Дядо Микулаш и неговите помощници

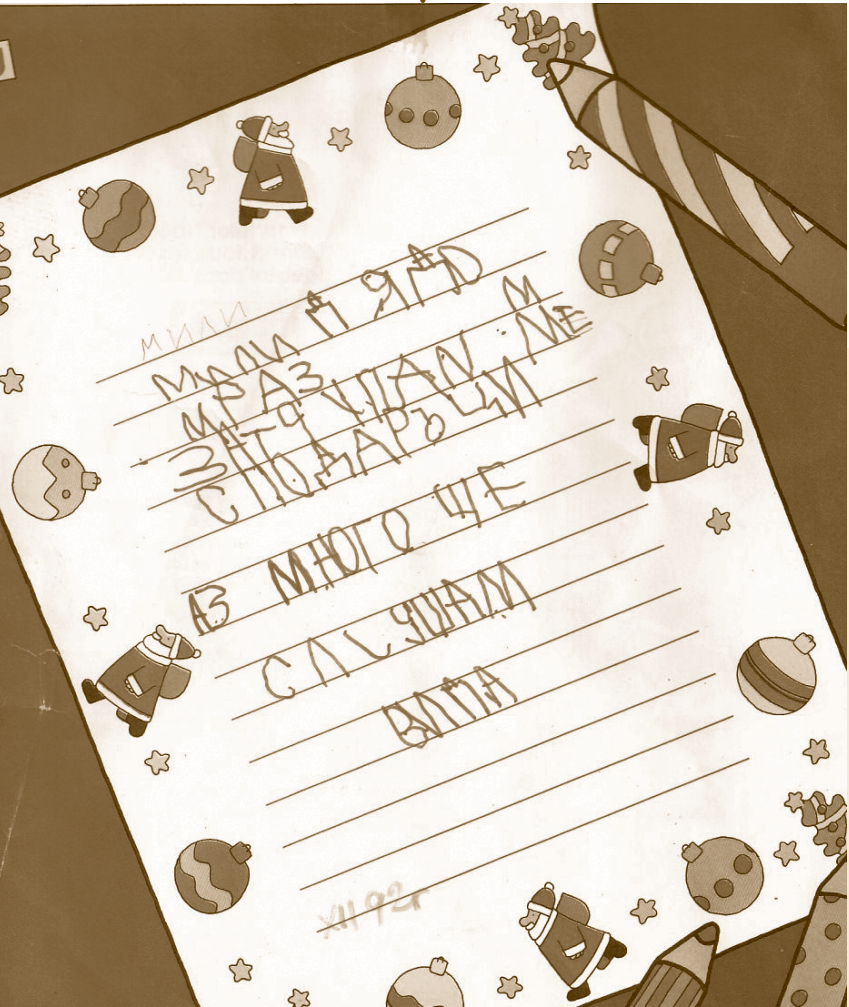
Kedves gyerekek!

A Mikulás az idén is eljön hozzánk! December 4-én, vasárnap, Katja Ilkova színésznővel fogjuk várni a őt. A művész azért érkezik Bulgáriából és hozza magával a bábjaiit, hogy elmeséljen nekünk egy mesét.

Az ünnepség a Bajza utca 44 szám alatt lesz az idén. A gyerekek oda járnak a bolgár óvodába és iskolába. A Mikulás sok szeretettel vár minden gyermeket, aki meg szeretne hallgatni egy bolgár mesét és együtt szeretne lenni a többiekkel.

Gyertek és nézzük meg, hogy milyen ajándékokat hoz a Mikulás!

A Mikulás és a segédei

Издание на Българското
републиканско самоуправление,
1093 Будапеща, ул. Лония 41

Редакция
Андреа Генат, Моника Тютюнкова,
Светла Къосева (главен редактор)
Отговорен издател
Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Министерство на
държавната администрация и правосъдието,
СБС и на Българските самоуправления в II,
IV, V, VIII, IX, XIII, XIV, XV, XVI, XXI и XXIII
район на Будапеща и във Фелпсхожолца, Печ,
Сегед, Халастелек, Дунахарасти, Дунакеси, Лорев,
Мишколц, Дебрецен, Сигетсентмиклош, Ерд и
Естергом.

Bolgár Országos Önkormányzat
(1093 Budapest, Lónyay u. 41) kiadványa

Szerkesztőbizottság
Kjoszeva Szvetla (főszerkesztő),
Genát Andrea,
Tyutyunkov Mônica
Felelős kiadó
Muszev Dancso

Megjelenik a Közigazgatási és Igazságügyi
Minisztérium, a FBÖ és a II., IV., V., VIII., IX.,
XIII., XIV., XV., XVIII., XXI. és XXIII. kerületi,
valamint a Felsőzsolcai, a Pécsi, a Szegedi,
a Halásztelki, a Dunaharaszti, a Dunakeszi, a
Lórévi, a Miskolci, a Debreceni, a Szigetszent-
miklósi, az Érdi és az Esztergomi Bolgár
Kisebbségi Önkormányzat támogatásával.
ISSN 14163098
MS Mester Stúdió, iGlobe Nyomda

Magyarországi Bolgárok Egyesülete
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-6560
Bolgár Országos Önkormányzat
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4210
Fővárosi Bolgár Önkormányzat
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4211
Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
1062 Bp., Andrássy út 115.
tel.: 322-0836, 322-0824
**Szent Círilл és Szent Metód Bolgár Pravosz-
láv Templom**
1097 Bp., Vágóhid u. 15.
tel.: 06-30-496-4997
Bolgár Nyelvtanító Kisebbségi Iskola
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4210
Bolgár Kulturális Intézet
1061 Bp., Andrássy út 14.
tel.: 269-4246
**Hriszto Botev Bolgár-Magyar Általános
Iskola és Gimnázium**
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 474-0536, 474-0537
Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 06 20 250-7339
**Carevec Étterem
és Hotel Rila**
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-1797 és 216-1621

december 2011 • декември 2011

MŰSOR • ПРОГРАМАТА

1, Театър Мерлин
Merlin Színház	19.30 „Зебра” – премиера на Малко театро
Zebra – a Malko Teatro ősbemutatója
2, Български културен дом
Bolgár Művelődési Ház	17.00 Етнографски клуб: Изработване на сурвакници
Néprajzi klub: Szurvaknica készítés
3, Българско училище за роден език
Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola	12.30 Куклено представление на Катя Илкова
Katja Ilkova bábelőadása
4, Байза 44
Bajza u. 44, I. em.	11.00 Никулден – празник за децата
Mikulás ünnepség
8, Български културен институт
Бул. „Андраши” 14
Bolgár Kulturális Intézet Andrassy út 14.	17.00 Отриване на изложба икони на Таня Петрова
Изложбата е организирана от БС в
XV р. на Будапеща
Tanja Petrova ikonkiállítása
A kiállítást a XV.ker. Bolgár Kisebbségi Önkormányzat szervezi
9, Байза 44
Bajza u. 44, I. em.	18.00 Дитрих 21, спектакъл Малко театро на
Организиран от БС в Терезварош
Dietrich 21, a Malko Teatro előadása
A Terézvárosi Bolgár Önkormányzat szervezésében
15, Сръбски театър в Унгария
Magyarországi Szerb Színház
1065 Budapest, Nagymező 49	19.00 Балкан експрес (Малко театро)
В рамките на фестивал „Аркус”
Balkán express
Az Arcus Fesztivál keretében

E-mail

Българското републиканско самоуправление създаде списък с e-mail адреси, чрез който вече разпратихме информация за някои програми на всички, които са включени в него.

Всеки, който желае да получава известия по e-mail, може да изпрати своя адрес на bolgonk@bul.hu.

Elindult a Bolgár Országos Önkormányzat e-mail levelezőrendszere, amelyen keresztül már több programról tájékoztattuk mindazokat, akik szerepelnek a listánkon.

Kérjük, hogy aki szeretne e-mailben értesítést kapni a rendezvényeinkről, küldje el az e-mail címét a bolgonk@bul.hu címre.